

BEATRICE PORUMBOIU

ECOURILE UNUI ADEVĂR CUNOSCUȚ

„...să nu oprim imaginația.
Cu imaginația poți face
cea mai spectaculoasă călătorie
pe care o ființă umană
o poate trăi.”

Walt Disney

PASTEL

CUPRINS

<i>PROLOG</i>	7
<i>SENZAȚII INEXPLICABILE</i>	9
<i>DORUL</i>	13
<i>TĂCEREA</i>	17
<i>INIMA</i>	21
<i>TIMPUL</i>	25
<i>ZBOARĂ!</i>	29
<i>OGLINDA</i>	33
<i>O ÎNTÂLNIRE</i>	37
<i>OCHII</i>	41
<i>DESTINUL</i>	45
<i>MULȚUMIRI</i>	49

*Această carte este pentru
cei care sunt curajoși la suflet –
cei care nu trăiesc doar
pentru a exista, ci pentru a simți.*

*Pentru cei care, în adâncul lor,
poartă emoții, sentimente și senzații
ce nu au avut niciodată ocazia
să li se audă glasul.*

PROLOG

*Dintotdeauna am fost o iubitoare de cărți
și de gânduri.*

*Sufletul și mintea niciodată nu au mers
prea mult de acord.*

Văd cum, în fiecare zi, discută între ele.

*Noaptea, pentru mine, a devenit momentul în care
simt că pereții camerei mele mă ascultă.*

*Totul din jur capătă o profunzime ciudată,
iar gândurile mele încep să prindă greutate.*

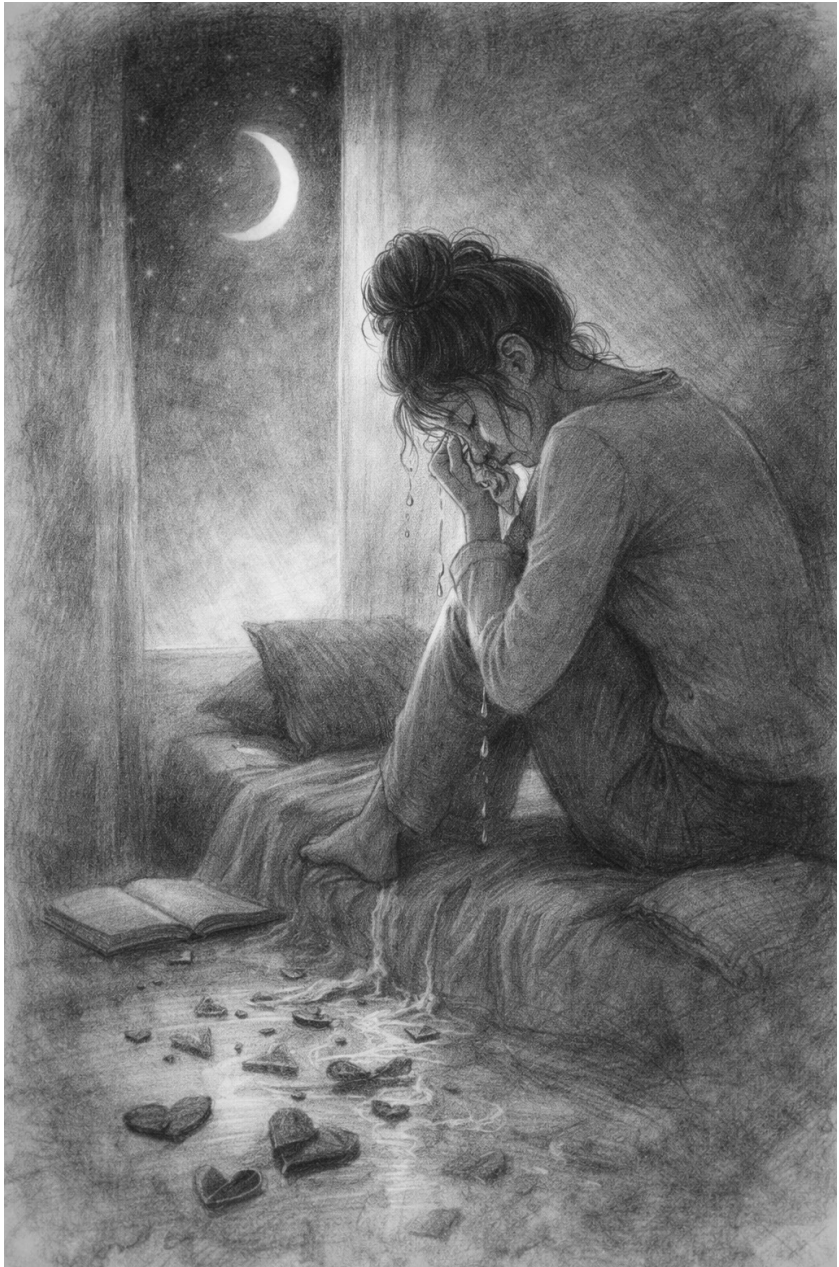
*A devenit ceva firesc să rămân minute în șir
pierdută între miile de întrebări și frânturi
de cugetări.*

Și, atunci când o fac, nimeni nu mă poate opri.

Poate e o formă de căutare.

Poate că lipsa asta nu era un gol...

ci doar începutul a ceva ce încă nu înțelegem.

SENZAȚII INEXPLICABILE

„Mă ametește nimicul ce mă înconjoară”

Giacomo Leopardi

Stau rezemată în pat, ca în fiecare seară.

Pereții au început să îmi învețe liniștea.

*Pe fundal ascult „Runaway” a lui Kanye West și,
ca de fiecare dată, odată ce noaptea apare –*

*gândurile ies la suprafață, mă înconjoară,
și mii de întrebări se adună în mintea mea.*

*Încep să vorbesc singură sau, câteodată,
ca și cum ar fi cineva în cameră.*

*Azi, însă, e altfel. Ceva este diferit, mintea mea
a început să stea pe gânduri mai mult decât oricând.*

*Poate pentru că mi-am dat seama că, uneori,
nu există niciun motiv pentru care sufletul suferă...*

*Și am impresia că acea senzație
nu cred că o să o uit vreodată.*

*Totul în jurul meu devine alb și negru. Cioburi de
inimă se înmulțesc pe jos, iar de fiecare dată când
le observ cum sunt împrăștiate, sufletul suferă.*

Regretele mă înconjoară. Cuvinte spuse de prea multe ori își schimbă acum efectul. Mă iau prin surprindere, de parcă nu le-aș fi auzit niciodată...

Și sufletul suferă.

Între timp, privirea mea, fixată pe Lună, se pierde. Ochii mei se închid și gândurile devin din ce în ce mai profunde.

Amintirile ies la suprafață, mă simt înconjurată de acea fericire pe care nu o mai simțeam de ceva timp. Observ cum picături de apă se scurg pe obrajii mei. Lacrimile cad până jos, la pământ, ca o cascadă – o cascadă cu mii de senzații și sentimente aproape inexplicabile.

Văd cum iubirea și nostalgia se unesc între ele, ca două suflete care se potrivesc perfect unul cu celălalt. Pentru că iubirea, fără nostalgie, nu poate exista. Ele se completează și formează împreună un tablou – cel mai frumos pe care l-am văzut vreodată, cu culori închise și deschise.

Reușind să îmi dau seama că, poate, iubirea și nostalgia nu sunt opuse. Ele se nasc una din cealaltă.

Iar, în acea tăcere, învăț că durerea nu este un sfârșit – e dovada că am simțit.